

A doua zi dimineața, se trezi devreme. Pe geam, Orașul Portofel arăta aproape magic, iar Ela îl privi minute în șir, fără să se gândească la ceva anume. Apoi, luă cheia specială din buzunarul hainei și o strânse bine, de parcă îi era frică să n-o piardă. Se gândi că ea, cheia, era singurul mod în care poate fi aproape de cei de acasă. Și, pe măsură ce se gândea, deveni și mai hotărâtă să facă tot ce poate pentru a salva Biblioteca.

Când se pregătea să iasă, un bilețel o aștepta pe covor. Fusese strecurat pe sub ușă, probabil azi-noapte, când ea dormea. Îl deschise, curioasă.

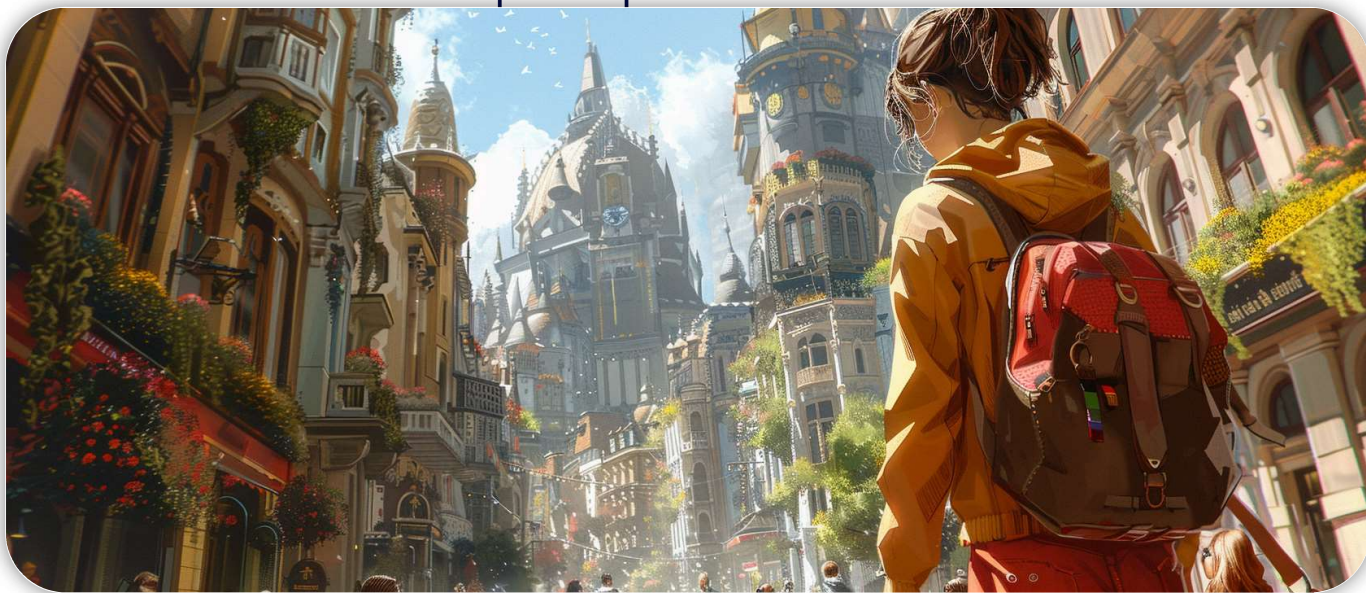
”Te pot ajuta să câștigi concursul”.

Semnat ”B”.

Se întoarce, se așază pe scaun și rămase acolo, pe gânduri. Oare îi propunea cineva să trișeze? Sau era parte din joc bilețelul respectiv?

Sau..., mai complicat de atât, organizatorii îi testau pe jucători dacă sunt sau nu corecți?

Coborî în Oraș puțin mai târziu, cu mult înainte de ora de începere a probei de astăzi. Se plimbă pe stradă înainte și înapoi, privi clădirile și îi trecu prin minte că Orașul Portofel e un loc foarte complex. Avea multe străzi, clădiri înalte și, dincolo de toate acestea, harta o ducea la destinație pe un traseu lung și complicat. De câteva ori, trebui să se întoarcă, pentru că ratase una sau alta dintre indicațiile hărții. Oare totul era un test aici? Și, dacă da, cum ar fi trebuit să îl treacă? Oare existau concurenți care nu reușeau să se orienteze suficient de bine pe hartă încât să rateze ora de începere a probei? Asta îi descalifica?

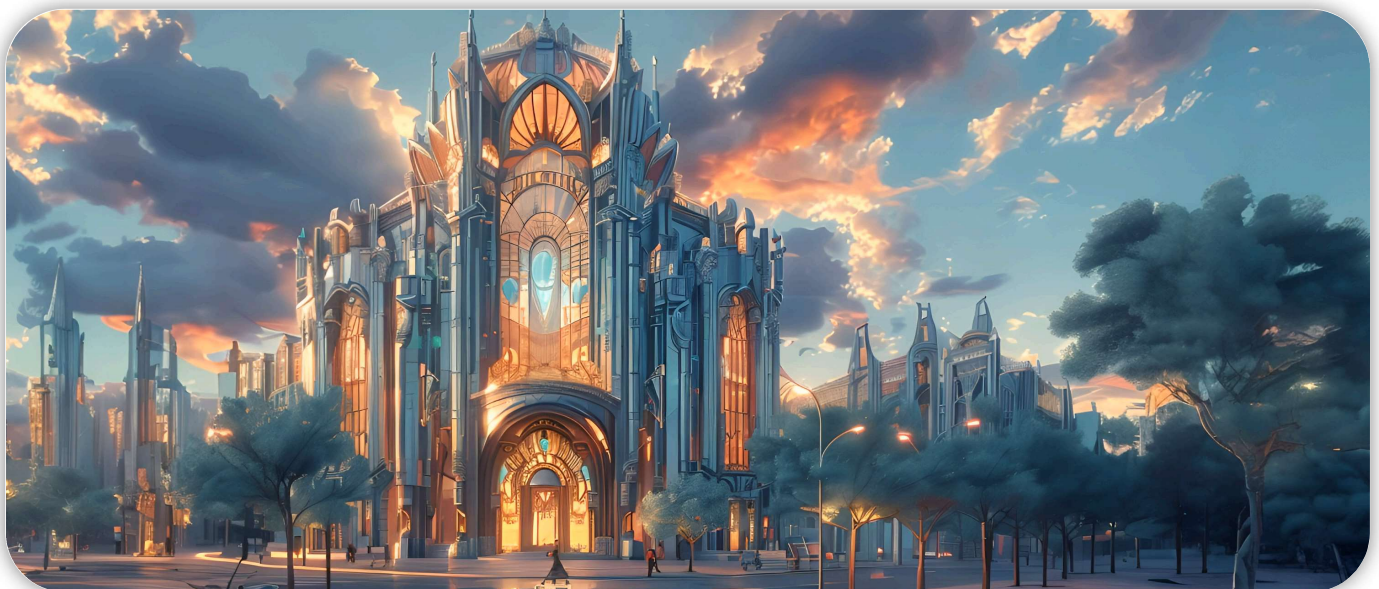
La un moment dat, îl întâlnește pe Andrei. Mergea cu mâinile în buzunar și fredona o melodie. Era enervant de calm. Părea vesel. Îl întrebă de ce era așa de binedispus.

- Nu trebuie să fie mereu un motiv să fii vesel, i-a răspuns Andrei. Mai degrabă e invers. De ce n-aș fi?

Probabil că avea dreptate. Ela nu se gândise așa niciodată. Să fie veselă fără vreun motiv. Ea era, mai degrabă, serioasă fără vreun motiv.

Merseră, împreună, până la destinație. În fața lor, scria mare: *"Banca de Vise"*. Îi întâlneau acolo pe ceilalți, alături de hărțile lor. Părea că nu lipsește nimeni. Oare hărțile acelea complicate erau așa ușor de citit de toată lumea? Sau aveau un alt scop? Așteptând în fața clădirii, în timp ce se gândea la toate aceste lucruri, Ela auzi un sunet ciudat. Ușa cea mare se deschidea.

Ca să înțelegi cum arăta *"Banca de Vise"*, e important să-ți spun că n-are nicio legătură cu băncile obișnuite. Nu. Gândește-te la ea ca la un castel mare, dar construit nu din piatră sau cărămidă, ci din lucruri care te fac să zâmbești și să visezi. Cum fiecare concurent avea visele și visurile ei sau ale lui pentru care concura în Joc, Banca de Vise apărea diferit pentru fiecare dintre ei în parte. Pentru Ela, Banca luă forma unei biblioteci moderne, cu vitralii înalte cu lumină caldă revarsată prin geamurile ample, invitându-te, parcă, înăuntru.

Când intri în bancă, primul lucru pe care-l vezi e un ceas uriaș, strălucitor. Îl auzi cu face tic-tac-tic-tac. Ceasul ăsta nu măsoară timpul obișnuit, ci răbdarea și visurile. Chiar sub el, scrie *”Poți face o mulțime de lucruri extraordinare, dacă ai răbdare”*.

Pereții băncii sunt pictați cu niște copaci înalți, sub care scrie mare: *”Copacii Răbdării”*. Tot acolo mai scrie și că *”Frunzele lor sunt reprezentarea visurilor tale care cresc și devin mai puternice atunci când economisești”*.

Și, știi ce e cel mai interesant? Pe podea e desenată o hartă a unei insule a comorilor. Pe această insulă, fiecare pas pe care-l faci te duce mai aproape de visul tău. E ca și cum ai merge într-o aventură, unde fiecare ban economisit te duce mai aproape de comoară.

În colțul băncii e un seif, dar nu unul obișnuit. E un seif cu pereții transparenți, plin de jucării, cărți și lucruri minunate. Ca să ajungi la el, trebuie să treci printr-un labirint unde va trebui să faci o mulțime de alegeri, înțelepte sau nu.

În mijlocul acestui decor stăteau eroii noștri și, fascinați de toate lucrurile pe care le vedeau, uitară de ce se aflau, cu adevărat, acolo. Deodată, însă, pereții Băncii deveniră precum ecranul unui televizor imens. Pe acel ecran, un personaj zâmbitor, li se adresă:

- Salut! Bine ați venit la Banca de Vise, locul unde oamenii învață că fiecare monedă pe care o pui deoparte nu e doar un ban, ci e o sămânță care se va transforma, cândva, într-un copac înalt, plin de flori și fructe minunate. Sunteți gata de aventura următoare?

- Daa!, strigară toți în cor, iar ecoul strigăturii lor se menținu, o vreme, între pereții înalți ai Băncii.

- Atunci, să pornim!, continuă personajul.

Un vals ritmat umplu încăperea cu aerul său liniștit și răbdător. Pe ecran, personajul animat începu din nou să vorbească.

- Imaginați-vă că v-ați dori mult de tot o bicicletă. Doar că, astăzi, nu aveți bani să o cumpărați. Puteți alege să împrumutați bani de undeva, dar nu vă sfătuiesc să o faceți. Puteți ruga toată familia să vă dea bani, dar nu vă sfătuiesc să o faceți. Pentru că, atunci când cheltuiești toți banii pe care îi ai pe un lucru, e foarte posibil ca, în viitor, când vei fi bolnav sau bolnavă, când vei avea nevoie de haine, de mâncare ori altceva, să îți pară rău.

Nu doar că nu vei avea bani să rezolvi aceste probleme, dar va trebui să folosești puținii bani pe care îi ai ca să returnezi împrumutul inutil. Mulți oameni procedează astfel și, apoi, regretă deciziile proaste. Așa că, astăzi, veți învăța câteva lecții despre economisire și ajutorul pe care vi-l oferă ea în timp.

Pe ecran apăru o animație cu un copil care avea în fața sa două cutii: una pentru cheltuieli și una pentru economii.

- Economisirea, continuă vocea, se întâmplă atunci când pui deoparte câțiva din banii pe care îi ai, pentru a-i folosi în viitor. Este ca și cum ai separa merele roșii de cele verzi. Merele roșii sunt pentru acum, iar merele verzi sunt pentru mai târziu. Există mai multe moduri de a economisi: poți ține banii într-o pușculiță acasă, îi poți investi în proiecte sau lucruri în care crezi sau îi poți ține într-o bancă. Fiecare alegere are plusuri și minusuri. Unele metode te ajută ca economiile tale să fie mai mari în viitor, dar poți pierde toți banii, iar altele îți oferă mai multă siguranță, dar câștigul nu e la fel de mare.

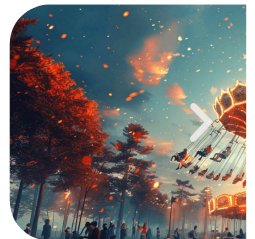
Copilul animat de pe ecran puse mai multe monede în cutia economiilor, iar cutia începu să lumineze.

- Economisirea înseamnă a gândi la ce vrei să faci în viitor cu banii tăi. Știu că ați mai auzit asta și ieri, dar astăzi aș vrea să vă spun un lucru nou legat de economisire.

Pe ecran, o scenă nouă arată imaginea unui parc de distracții.

- Gândiți-vă la economisire ca la un bilet, pentru viitor, la un parc de distracții, se auzi. Cu cât economisiți mai mult, cu atât puteți face mai multe lucruri în acest parc. Fiecare monedă economisită este un pas mai aproape de un tur cu un roller coaster extraordinar.

Copiii priveau cu ochi largi un parc de distracții plin de lumină și culoare. Părea că au înțeles ideea. Economisirea nu e despre ce dorințe putem îndeplini astăzi, ci despre ce dorințe putem îndeplini în viitor. Nu e despre problemele pe care le putem rezolva astăzi, ci despre cele care ne-ar putea afecta în viitor.

- Dacă economiile voastre sunt ținute la o bancă, ele pot să vă aducă bani în plus. Se cheamă dobândă. Gândiți-vă că ea e ca un prieten magic al economiilor. Când puneți bani la bancă, dobânda e ca un bonus pe care banca vi-l dă pentru că ați ales să vă lăsați banii acolo. E ca și cum banca vă mulțumește și vă spune: *”Bravo pentru că ai fost atât de deștept și ai economisit! Uite niște bani în plus ca să te ajute să-ți atingi visurile mai repede!”*.

Sigur, în general, banii pe care ți-i dă banca drept dobândă pot fi puțini, dar economiile tale sunt mai în siguranță.

Dacă îi investești, ai putea câștiga mai mult de pe urma banilor tăi. Doar că, așa cum vă vom povesti în viitor, investițiile trebuie făcute responsabil pentru că riscul e mai mare decât dacă ai ține banii acasă sau într-o bancă. Și investițiile sunt de mai multe feluri: unele mai riscante ca altele. Dacă, însă ești cumpătat, atent și nu ești lacom, investițiile sunt adevărate economii.

Când ții banii acasă, nu riști să-i pierzi pentru că se închide banca sau că ai fost necumpătat cu investițiile tale, dar dacă se întâmplă ceva cu casa ta, poți pierde și banii. Mai mult, banii ținuți acasă își pierd în timp valoarea printr-un proces denumit inflație, pe care vi-l voi explica imediat.

Economisirea are un secret. Da, de regulă, cu cât economisești mai mult, cu atât suma va fi mai mare. Uneori, însă, lucrurile nu stau chiar așa.

Imaginea ecranului se transformă într-o piață bogată, unde oamenii cumpărau de zor legume și fructe.

- Să ne gândim la economii ca la un coș de fructe într-o piață, spuse vocea. Fructele reprezintă banii pe care îi economisiți.

Mare cât întreg peretele, un coș imens de fructe stătea în fața copiilor, plin de mere, pere, gutui și alte minunății colorate și apetisante.

- Dar piața se schimbă mereu. Uneori, fructele devin mai scumpe. Oamenii mari spun, atunci, că inflația le-a crescut prețul. Inflația se întâmplă când lucrurile pe care vrem să le cumpărăm costă mai mult decât înainte.

Pe ecran apăru un vânzător care mărește prețurile fructelor. Copiii priviră cum scade cantitatea de fructe pe care și-o pot cumpăra cu aceiași bani ca ieri.

- Deci, chiar dacă economisiți bani, trebuie să vă gândiți și la cum valoarea lor poate scădea din cauza inflației. Fructele din coșul vostru devin mai puține.

Copiii se uitară surprinși la coșurile lor, observând cum cantitatea de fructe scade.

- Acesta este motivul pentru care, uneori, este bine să investiți o parte din economiile voastre în lucruri care le pot păstra ori crește valoarea în timp, chiar și atunci când inflația face ca totul să fie mai scump

Pe ecran, un alt grup de copii alegea să planteze unele dintre semințele fructelor din coș, iar acestea deveneau, în timp, copaci plini de fructe noi.

- Investițiile inteligente și responsabile pot ajuta economiile voastre. Așa cum un pom bine îngrijit va produce mereu mai multe fructe, economiile voastre pot crește dacă sunt gestionate cu înțelepciune. Și mai e ceva...

Pe ecran, reveni personajul animat de la început.

- Pentru a vă asigura că economiile voastre cresc, este important să economisiți în mod constant, spuse el.

Pe ecran, copiii animați puneau monede într-o pușculiță, de fiecare dată când primeau bani.

- Chiar și cea mai mică sumă, dacă este adăugată constant, poate face o mare diferență.

Pușculița se umple treptat și începe să strălucească.

- Economisirea constantă ajută copacul dorințelor voastre să crească mare și sănătos.

Ela privea fascinată ecranul. De câteva minute, înțelesese de ce vorbea Andrei ieri despre investiții. Poate că nu era corect să își împartă bănuții de ieri în trei părți egale: cheltuieli, distracție și economii. Acum, o parte va merge și către investiții. Dacă în trecut folosisse 10 bănuți pentru cheltuielile de bază, 3 pentru distracție și 3 pentru economii, acum va folosi 10 pentru cheltuielile de bază, 2 pentru economii, 2 pentru distracție și 2 pentru investiții.

În fond, așa cum li s-a explicat, atunci când sunt realizate responsabil, investițiile sunt, și ele, economii. Voia să planteze o mulțime de pomi, să îi crească și să îi ajute să producă fructe frumoase și valoroase. Înțelesese că nu e atât de complicat să faci asta. Trebuie doar să-ți pui în minte să păstrezi bani și să eviți să-i cheltui pe toți.

Nu era, însă, foarte lămurită, așa că, la final, îl căută pe Andrei să îi explice. Nu-l găsi, apoi se gândi că îl putea întreba și mâine. Porni spre camera ei, iar în minte îi veni bilețelul de dimineață. Persoana care îl

lăsase acolo nici măcar nu-i spunea cum ar putea fi contactată. Semna "B" și atât. Era prea ciudat ca să nu fie parte din joc. Sau, poate, în toată măreția Orașului Portofel exista și un personaj malefic? Un trișor care căuta oameni asemeni lui?

Când deschise ușa, în cameră o aștepta un nou bilețel. De data asta, era și mai ciudat ce scria pe el:

"Niciodată să nu începi cu sfârșitul!"

Semnat, "B".

Ela nu mai înțelegea nimic. În spatele ei, pe holul hotelului, îl auzi pe Andrei, care mergea spre camera lui. Parcă își dorise să-l întrebe ceva, dar uitase ce. În minte, litera B dansa precum maimuțoii din Cartea Junglei. Și Ela fredona cântecul, gândindu-se că acum e momentul când trebuie să fie veselă. În fond, Orașul Portofel se dovedea a fi mult mai interesant decât crezuse ea.

Fata se transformase în detectiv. Era, acum, personajul ei preferat din cărțile Bibliotecii. Și avea să rezolve misterul, orice s-ar întâmpla.

